

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.074/2026/5.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Fazekas Tamás ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Varga Roland Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

(ügyintéző: dr. Varga Roland ügyvéd)

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 65.P.23.310/2025/8.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperes által szerkesztett lapot üzemeltető médiaszolgáltató.-t (alperes címe), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 (százötvenezer) forint másodfokú perköltséget, valamint e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes közéleti szereplő, ismert publicista. Az alperes szerkesztésében megjelenő portál internetes portál 2025. október 5-i számában „cikk címe” címmel jelent meg írás. Az írásban a közösségi profil nevű Facebook oldalra való hivatkozással jelent meg az, hogy egy informátor felvételt készített, amin látható, hogy a felperes a kezére szórt kokainból szippant.

[2] A felperes előzetes helyreigazítás iránti kérelmének az alperes nem tett eleget, ezért keresetében helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon, elérhetőséggel és teljes terjedelemben kérve azon valótlán tényállítás, híresztelés vonatkozásában, miszerint kábítószer fogyasztott.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy a felperes közszereplő, a cikk közügyek vitatásával függ össze, így magasabb védelem illeti a cikkben írtakat. A közlés valóságát videófelvételek és az azokból kivágott fényképfelvétel csatolásával kívánta alátámasztani, továbbá filmrészletet is csatolt kimerevített fényképfelvétel formájában annak alátámasztására, miszerint alappal következtethetett a felperes mozdulatáról és az eldugott helyen, egy sikátorban történt cselekményből a felperes tevékenységére, azaz a kábítószer-fogyasztására.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül a portál 2025. október 5.-i számában „cikk címe” címmel megjelent cikk miatt a portálon 24 órán keresztül önálló hírként az eredeti cikket linkkel elérhetővé téve a főoldalon „Helyreigazítás a 2025.október 5-i, „cikk címe” címmel megjelent cikk miatt” szövegezéssel, majd elérhetőségi helyén a cím alatt és a lead felett míg a cikk elérhető, de minimum 30 napig, továbbá a portál kezdő oldalán utaljon a helyreigazításra - az eredeti cikk megjelenésével azonos méretű szövegben - adja ki az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

Lapunk 2025.október 5-i, „cikk címe” címmel megjelent cikkében valótlanul híreszteltük, hogy felperes kábítószer fogyasztott”.

Kötelezte az alperesi lapot kiadó médiaszolgáltató-t, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 300.000 forint + áfa összegű perköltséget és 31.500 forint eljárási illetéket a Magyar Államnak az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételi számla javára az esedékesség napjáig.

[5] Határozatának indokolásában a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésében, a PK 14. számú és a 12. számú állásfoglalásban, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 497. § (3), (4) bekezdéseiben, az Smtv. 10 §-ában, a 4. § (3) bekezdésében, a 13. §-ában, a 14. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozott.

[6] Rámutatott arra, miszerint a felperes keresetében azt állította, hogy az alperes valótlan tényállítást híresztelt vele szemben kábítószer-fogyasztás vonatkozásában, ezért a tényállítás valóságtartalmát az alperesnek kellett bizonyítania. Az alperes közéleti vitára, a felperes közszereplői tevékenységével összefüggésben megfogalmazott tűrési kötelezettségére hivatkozott. Ehhez képest az elsőfokú bíróság azt hangsúlyozta, hogy a közéleti vita nem azáltal keletkezik, hogy a sajtóban vagy egy Facebook posztban megjelenik egy nem igazolt tartalmú videó és annak kapcsán következtetések, állítások fogalmazódnak meg a videón szereplő személlyel kapcsolatosan. Egy feltételezett tevékenységről való híradás nem közéleti vita.

[7] Azzal, hogy az alperesi szerkesztőség a közösségi profil nevű Facebook oldalon közzétett videótartalmat közölte és a videótartalom értékeléseként tényként rögzítette azt, hogy a felperes a kezére szórt kokainból szippant a felvételen, olyan a felperes személye, társadalmi megítélése szempontjából releváns tartalmú tényállítást tett – kábítószer-fogyasztással hozta őt összefüggésbe – amely tényállításért szerkesztői felelősséggel tartozik. Ahhoz, hogy a nyilvános megjelenítéssel kapcsolatosan a felperes tevékenysége bírálható legyen, a sajtószerv köteles a megjelenített üzenetét igazolni, vagyis azt, hogy a hivatkozott felvételen valóban az látható, amit állít.

[8] Kifejtette, miszerint helyesen hívta fel keresetlevelében a felperes a Kúria Pfv.IV.21.757/2014/3. számú határozatát a közvéleményt tájékoztatók felelőssége körében. Az újságírók fokozott felelőssége nem csak az Smtv. rendelkezéseiből következik, hanem arra a bírói gyakorlat is hangsúlyt helyez a sajtótartalmak értékelése során (Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.072/2022/4.). Az alperes a Facebook oldalon közzétett videófelvétel készítésének körülményeit, a forrását nem jelölte meg, nem részletezte. A perben bizonyítékként a felvétel készítőjét tanúként nem kérte meghallgatni. Ezen körülmények azt támasztották alá, hogy az alperes nem járt el kellő gondossággal, nem ellenőrizte azt a forrást, ami alapján egy videótartalmat közzétett és értékelt a perrel érintett cikkében, súlyos állításokat fogalmazva meg a nehezen kivehető, nem is jól látható videótartalom értékeléseként.

[9] Rámutatott arra, hogy a közéleti vitákhoz valós alapnak kell tartoznia, a valós tények megvitatása körében terheli a felperest, mint közszereplőt a fokozott türeli kötelezettség. Azt közéleti szereplőként sem kell eltérnie, hogy alaptalanul összefüggésbe hozzák kábítószer-fogyasztással, majd ezt követően a nyilvánosság előtt védekezhessen. A közlés még akkor sem minősülne közéleti vitának, ha az alperes megnyilatkoztatta volna a felperest, mert egy alá nem támasztott feltételezéssel szembeni felperesi magyarázkodás sajtóbeli megjelenítése nem a közéleti vita nyilvánosság elé tárása, csupán egy alaptalan vádaskodással szembeni, a nyilvánosság előtti magyarázkodásra késztetés. A jóhírnév sértésére alkalmas újságírói tevékenység az, ami ellenőrizetlen források megjelenítésével kelt hamis látszatot akár egy ismeretlen személlyel, akár egy közéleti szereplővel kapcsolatosan.

[10] Miután az állítás valóságtartalmát az alperes nem bizonyította, így a sérelmezett, valóságnak nem megfelelő lényeges tartalmú állítást az alperes köteles helyreigazítani.

[11] Az ügyvédi munkadíj mértékét az elsőfokú bíróság a csatolt megbízási szerződés alapján igényelt, a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján állapította meg, a felperesi képviselő előkészítő munkájáért, a keresetlevél megszerkesztéséért és a tárgyaláson való megjelenésért. A megbízási szerződésben kikötött, a sajtóper tárgyalásának megtartásához igazodva az előkészítéséért és a keresetlevél előterjesztéséért, a tárgyaláson való megjelenésért érvényesített munkadíjat nem találta eltúlzottnak. Pergazdaságossági szempontok nem érvényesülhetnek, tekintettel arra, hogy ugyanazon állítást több sajtótermékben való megjelenése esetén a helyreigazítási igényt több perben szükséges érvényesíteni. Amennyiben egy kijelentés több sajtószerv kiadványában is megjelenik, a helyreigazítás egy perben nem érvényesíthető, így valamennyi perindítással, a jogi képviselő szükségszerű igénybevételével az érintettnek költsége merül fel. Valamennyi beadványt szükséges megszerkeszteni, az adott szerkesztősekhez megküldeni, a kézbesítést dokumentálni, ezt követően bírósághoz fordulni. Ezen kiadások szükségszerűen felmerülnek, az érvényesített költség a perbeli esetben nem volt eltúlzott, más peres eljárásokban is hasonló összegű ügyvédi munkadíjak kerülnek megállapításra. Az, ha az érintett személy jóhírét több sajtóorgánumban sértik, nem indokolja a sajtószervek számára a kedvező költség mérséklést. Valamennyi sajtószerv, illetőleg jogképes kiadója önálló anyagi felelősséggel tartozik a sérelem okozásáért. Mindezek alapján a 300.000 forint összegű ügyvédi munkadíj iránti igényt nem találta eltúlzottnak, a jogvita speciális szakértelmet igényel, a cikk szövegének elemzésével kellett meghatározni a sérelmezett tartalmat, megszerkeszteni a kérelmet, a keresetlevelet.

[12] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja és a 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján kötelezte az alperes üzemeltetőjét, mint a pervesztes alperesi lap tevékenységéért anyagi felelősséggel tartozó kiadót a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 499. § (1) bekezdése alapján az illeték megfizetésére is.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását kérte a perköltségre vonatkozó igényével egyetemben. Kérte kötelezni a felperest az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj mértékének megállapítását a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet szerint mérlegeléssel, áfával növelten kérte megállapítani.

[14] Fenntartva a perben megtett korábbi szóbeli és írásbeli nyilatkozatait, arra hivatkozott, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat és a kapcsolódó jogszabályi rendelkezést az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte, helyes tényállást nem állapított meg, így szükségszerűen az abból levont jogi következtetése sem helytálló.

[15] Hivatkozott arra, hogy a felperes közszereplőnek minősül, ami miatt nagyobb türelmet kell tanúsítania a személyét ért esetleges támadásokkal szemben. A sérelmezett közlések nem lépték túl a szabad véleménynyilvánítás megengedett kereteit, azok nem becsmérítő, gyalázkodó kijelentések.

[16] A sérelmezett közlés a közügyek szabad vitatásával áll összefüggésben. A cikkben is részletezett felperesi tevékenységet tette vizsgálat tárgyává, bírálta a közéleti szereplő felperest. Megilleti az a jog, amely egyben kötelezettsége is, hogy a véleményét szabadon kifejtthesse a felperes magatartása alapján, felvetve ezáltal a felperes esetleges közéleti alkalmatlanságát, felelősségét. A kifogásolt közlés közérdeklődésre számot tartó ügyet érint, ezért automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi, különös tekintettel arra, hogy a drogpolitika az elmúlt időszakban a kormányzat számára prioritást élvez, kiemelt közügy.

[17] A csatolt bizonyítékok és a cikk tartalma alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a cikk témája közérdeklődésre számot tartó ügy, a felvételeken jól látható a közszereplő felperes. A drogfogyasztással kapcsolatos közlés pedig véleménynek, okszerű következtetésnek minősül, hiszen a közösségi profil nevű Facebook oldalra feltöltött felvételek alapján is felismerhetetlenül olyan mozdulatokat végez, mint aki kokaint fogyaszt orron keresztül. A becsatolt videón éppen a kezére szór valamit és a kommentekhez feltöltött videófelvételen pedig valamilyen okból, feltehetőleg a cselekményének eltakarása érdekében elfordul. Ebből következően alappal következtethetett a kábítószer-fogyasztásra. Csatolta továbbá a című film jelenetéből kivágott képfelvétel részleteket, amely a felperes által tanúsított magatartással hasonló szituációt örökített meg. Ezzel kívánta bizonyítani, hogy a felperes által tanúsított mozdulatok alapján alappal következtethetett a sérelmezett közlésben foglaltakra. A felvételek alapján más egyéb cselekményre a felperesi kézmozdulatokból nem lehet következtetést levonni. Nincs más életszerű magyarázat arra, hogy a sötétben, az eldugott síkátorban mi más történhetett volna.

[18] Idézte a 3112/2022. (III. 23.) AB határozat [31] bekezdésében foglaltakat, hivatkozott a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatban foglaltakra, mely szerint a sérelmezett közlés véleményként való értelmeződése fennállhat abban az esetben is, ha azt állító módon fogalmazták meg. Utalt a Kúria Pfv.IV.21.486/2021/4. számú ítéletében írtakra, mely szerint a politikai közéleti szereplő a közügyekkel kapcsolatos tevékenységének erőteljes, éles, markáns megfogalmazású provokatív tartalmú kritikáját is tűrni köteles.

[19] Elsődleges álláspontja szerint tehát a közügyek szabad vitatásával összefüggő véleménynek minősül a kifogásolt közlés és ezzel szemben helyreigazításnak nincs helye a fenti AB határozatok és a Kúria gyakorlatának fényében. Másodlagosan a becsatolt felvételek alapján való tény híresztelésének minősül a felperes által sérelmezett közlés és ezért nincs helye helyreigazításnak. Az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt tényállási elem hiánya miatt a kereseti kérelem teljes egészében alaptalan.

[20] Kérte továbbá az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj legalább 50%-kal történő mérséklését arra az esetre, ha az elsőfokú ítélet megváltoztatására nem kerül sor. A megítélt ügyvédi munkadíj az egyszerű megítélésű ügyben eltúlzott. Egy keresetlevél elkészítésére, egy rövid tárgyalás megtartására került sor. A felperes meghatalmazása alapján legalább további 4-6 sajtószervvel szemben ugyanezen sérelmezett közlés vonatkozásában nyújtott be keresetet a felperes, így a ráfordított munkaidő csak a keresetlevél tervezetének elkészítése során volt nagyobb mértékű, azt követően az adatok változtatásában merült ki a munkatevékenység. Ebből kifolyólag az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 81. § (2) bekezdését. Az elsőfokú ügyvédi munkadíj mérséklését 150.000 forint + áfa összegre kérte. Ugyanezen okokból kifolyólag a másodfokú ügyvédi munkadíjat is 50%-kal kérte mérsékelni arra az esetre, ha az elsőfokú ítélet helybenhagyására kerülne sor.

[21] Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, az alperes másodfokú perköltségben marasztalása mellett, melynek összegét 150.000 forintban kérte megállapítani a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[22] Hivatkozott arra, hogy közszereplőként sem köteles eltérni a jóhírnevét és a becsületét sértő, valótlan tényállítás híresztelését, azt, miszerint tudatosan hazudják róla, hogy kábítószer fogyaszt, azaz bűncselekményt követ el. Ezen jogsértésnek nincs köze semmilyen közügyhöz. Az ügyhöz kapcsolódóan a szerkesztőség meg sem kereste.

[23] Az elsőfokú ítéletben foglaltakkal teljes mértékben egyetértett. Nem szórt a kezére semmit és nem is rejtegetett semmit. Nem korrelál áll a valósággal, hogy a kávétejszín kinyitását filmes párhuzammal kokain fogyasztásnak állítja be az alperes.

[24] A perköltség vonatkozásában előterjesztett fellebbezéshez kapcsolódóan észrevételezte, hogy a kereset szerkesztési módjára nézve az alperes bizonyítást nem ajánlott fel, de eleve nem lehet kiszámolni azt sem, hogy az alperesi képviselő hány más peres iratból másolta át minimális időráfordítással akár az ellenkérelmét, akár a fellebbezését. Jelen perben pedig irreleváns, hogy hány internetes szerkesztőszéggel szemben indított pert. Más jogsértők törvényellenes magatartására előnyök szerzése végett az alperes nem hivatkozhat. Az igényelt perköltség a csatolt megbízási szerződés szerint a mértéktartó bírói gyakorlatban elfogadottnál is alacsonyabb összegű, az elvégzett munka mennyisége pedig reális.

[25] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, valamint a Pp. 381. §-ában szabályozott mérlegelhető hatályon kívül helyezésre okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre a fellebbező alperes sem hivatkozott. Felülbírálati jogkörét a másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között gyakorolta. A Pp. 383. § (1) bekezdése alapján az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján annak helyes indokai szerint helybenhagyta.

[27] Az elsőfokú bíróság helytállóan ismertette a jogvitában irányadó jogszabályi rendelkezéseket, és helyesen vette figyelembe a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) kapcsolódó rendelkezéseinek alkalmazása során a vonatkozó alkotmánybírói gyakorlatot is.

[28] Nem vitásan a sajtószerv az alkotmányos jogát gyakorolja akkor, amikor közérdeklődésre számot tartó eseményekről számol be és azokból következtetéseket von le. A felperes tevékenységét érintő közlések ugyanakkor a véleménynyilvánítási szabadság fokozottabb védelmét csak abban az esetben élvezhetik, ha a véleménynyilvánítás nem valótlanságon alapul.

[29] Az Alkotmánybíróság 32023/2025. (VI. 23.) AB határozat [53] bekezdésében foglaltak szerint a sajtószabadság kiemelt jelentősége ellenére sem korlátozhatatlan: „a sajtó tájékoztató tevékenységének szabadsága sem korlátlan, hanem más alapvető jogok vagy alkotmányos értékek érvényesülése érdekében kötelezettségekkel terhelt {lásd: 1/2007. (I. 18.) AB határozat, illetve 3096/2014. (IV. 11.) AB határozat; 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [22] is}” {3038/2024. (II. 9.) AB határozat (a továbbiakban: Abh10.), Indokolás [57]}. Ilyen korlátként azonosítható a jóhírnév védelme, amelyet az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése garantál és az annak eredőjét képező, az Alaptörvény II. cikke által deklarált emberi méltósághoz való jog.

[30] Az Alkotmánybíróság több döntésében is rögzítette, hogy „[a] sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlanosságok közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése.” {34/2017. (XII. 11.) AB határozat Indokolás [42]}.

[31] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a véleménynyilvánítás szabadsága kiterjed az értékítéletet kifejező megszólalásokra is és a szólásszabadságnak részét képezik a tényállásítást tartalmazó megnyilvánulások is, mert valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt [3045/2018. (V. 7.) AB határozat, 7/2014. (III. 7.) AB határozat].

[32] Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokon eljáró bíróság azon megállapításával, miszerint az alperes azzal, hogy a felperesről azt híresztelte, hogy kábítószer fogyasztott, olyan tényállítást tett, melynek valóságát a jogvitában alátámasztani a PK 14. számú állásfoglalásban írt kötelezettsége ellenére nem tudta. A perben bizonyítékként felhasználni kívánt videófelvételek az abból kivágott fényképfelvétel, továbbá a című film részletei nem voltak alkalmasak az állítás igazolására. Ezért megállapítható volt, hogy olyan állítást tett az alperes, amelynek valós ténybeli alapja nincs, a valótlan tényállítást a felperes közszereplőként sem köteles eltűrni.

[33] A sajtószabadság gyakorlása tehát önmagában nem terjed ki a valótlanosságok közzétételére, az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése. Az elsőfokú bíróság az alperes által csatolt bizonyítékokat megfelelőképpen értékelte, okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a felperesről valótlan tény híresztelt. A Pp. 265. § (1) bekezdése alapján nem bizonyította, hogy a közlésnek valós alapja van.

[34] Fentiek alapján az elsőfokú ítélet az Smtv. 12. § (1) bekezdésének rendelkezéseit nem sértette.

[35] Nem volt alapos az alperes fellebbezésének a perköltség mérséklése iránti kérelme sem. Az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában részletesen kifejtette, hogy miért mellőzte a perköltség mérséklését, a leírtakkal a másodfokú bíróság teljes mértékben egyetért, arra visszautal.

[36] Az alperes megsértett jogszabályként a Pp. 81. § (2) bekezdését jelölte meg, hivatkozva arra, hogy a felperes csak és kizárólag a felmerült munkadíjat számíthatja fel. Azon érvelése, mely szerint, ha egy kereset tervezet már rendelkezésre áll, nem ugyanannyi munkaóra szükséges a végleges kereset elkészítéséhez, ezért a munkaóra felszámítása nem lehet alapos, nem foghat helyt.

[37] A 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 4. § (1) bekezdése alapján a kikötött ügyvédi munkadíj kérelemre, indokolt esetben mérsékelhető, amennyiben a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység és a felszámított munkadíj között aránytalanság áll fenn. Adott esetben a felperes képviselője a megbízási szerződésben vállalt kötelezettségének teljeskörűen eleget tett, feladatát ellátta. A perköltség mérséklése körében végzett aránytalansági vizsgálat pedig az ügyvéd munkájának tartalmi megítélésére nem terjedhet ki. A tényleges tevékenység arányossága szempontjából nem vizsgálható, hogy az ügyvéd beadványai milyen terjedelműek és nem értékelhető a munkája tartalmi minősége.

[38] A perköltség viselése a fél pernyertességén-pervesztességén alapul (Pp. 83. §). Az ügyvédi költség részleges vagy teljes pernyertesség esetén érvényesíthető. Ebből következően pernyertesség esetén az elvégzett tényleges tevékenység körében nem mérséklési szempont az ügyvéd munkájának minősítése (Kúria Pfv.20.887/2023/6. [45] bekezdés). Ugyanakkor a keresetlevél megszerkesztésével, az előkészítő munka elvégzésével kapcsolatosan felszámított munkaórák a felperes által kezdeményezett azonos vagy hasonló tárgyú perekre tekintettel sem tekinthetők nyilvánvalóan eltúlzottnak. Az óradíj mértékét pedig az alperes nem tette vitássá, annak kirívóan eltúlzott mértékére maga sem hivatkozott.

[39] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az eredménytelenül fellebbező alperes üzemeltetője viseli a Pp. 499. § (1) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben előlegezett 48.000 forint összegű fellebbezési illetéket. Továbbá viseli a megbízási szerződés alapján igényelt a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján felszámított ügyvédi munkadíjat, melynek mérséklésére a Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtett indokok alapján ugyancsak nem látott lehetőséget.

[40] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja az alperesi kiadót, hogy az illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2026. március 5.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró